

Alte Drucke

TABVLA COMPENDIOSA DE ORIGINE, SVCCESIONE, AETATE, SECTIS, || AC DOCTRINIS VETERVM PHILOSOPHORVM. ||

Morel, Guillaume

[Paris], 1554

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150637

A C D O C T R I N I S V E T E R

& malū a dici. rimaniū. uos fore. ffe.	In Grēcia sa pientes ab his orti,	M V S A E V S poeta Athe nis, Theo goniam lphērā pri mus tracta re ē aggres sus, do cuitque, Ex uno om nia oriri, & in idem re dire.	A N A X I M A N D E R qui Olym. 58. an. 2. erat 64. annorum, cui successit.	A N A X I M E N E S Olymp. 63. tempore Pytago ræ, deinde.	A N A X A G O R A S Olymp. 70. docuit. Res omnes simul factas esse. Deinde ornatas à mente fuisse, & distinctas. Floruit tēpore Xer xis, eius fuit discipulus.	A R C H E L A V S, qui ex Ionia philosophiam Athenas transtulit, ubi docuit. Ortus rerum duas esse causas, calidū & frigidū. Animalia ex luto gigni. Iustum & iniustum non natura, sed lege consti tutum esse. Vocem percussione esse aeris definiuit. Maximum astrorum solem esse. Vniuersum infinitū esse. Huius discipulus fuit.	S O C R A T E S auctor philosophiæ de moribus, natus Olymp. 77. Vnicum bonū scientiam esse dicebat: reliquas res nihil sancti habere. Se hoc vnum scire, quod nihil sciret. Physica & cætera illius generis ad nos nihil pertinere. Aliorum sententias refellere, quàm suas statue re mallebat.	P Y T A G O R A S Italicorum philosophorum prin ceps, auditor Phærecydis, Olym. 60. docuit. Ex numeris omnia constare. Monadem initium rerum esse. Dyadem rerum esse materiam, Inde numeros nasci, puncta, lineas, plana, cor pora, &c. Mundum animantem esse & intelligentem. Omnia quæ sunt in inferiori aere mortalia esse. Quæ in superiori, immortalia & diuina. Animum immortalem esse. Aerem plenum esse dæmonibus, & heroibus, inde somnia & diuinationes immitti homi nibus. Virtutem harmoniam esse. Beatum esse qui animo & ingenio valeat. Abstinentum à carnibus, ouis, fabis. Se non esse sapiētem, sed philosophum. i. sapiē tiæ amantem professus est. Huic successit.	T E L A V G E S filius, deinde.	S O C R A T I S inter cæteros Antisthenes, Plato, Aristoteles à libertate & mor Virtutem doceri posse. Eisdem esse nobiles & vi Seipsa ad vitam beatā cō Virtutem rebus non ver Tam esse expetendum v quàm opes & diuitias. Bona honesta, mala turpia Nihil esse turpe quod nat Hunc secutus est.	D I O G E N E S cognomēto C erat Olym. 113. docuit. Exercitationē duplicē esse, Alteram sine altera imper Naturam sequi vitam esse Nihil melius esse libertate. Omnia sapientū esse, quia Nobilitatem, gloriam, & esse victorum. Communes debere esse vx Gustari pie posse carnes hu Hunc secutus est.	C R A T E S Thebanus, Olym Z E N O Cittieus, Olym. 130	Z E N O Eleates Parmenidi 70. qui dixit, Vacuum nih Oriri homines ex terra. Omnia ex frigido, calido nasci. Animū tēperationē esse ex	L E V C I P P V S secutus est, qu Omnia esse infinita & inter Quicquid est, vacuum esse Rerum initia atomos esse. Mundos esse infinitos.	D E M O C R I T V S huic succel De atomis idem docuit qu Animi tranquillitatem sum quā εὐσυνία, εὐθυμία, & ἀ Huic successit.	N A V S I P H A N E S & Naucyd E P I C U R V S deinde Epicure Summum bonū voluptatem κατασκευασμένη. i. stabilis dici do positam. Eam ex corporis voluptate Summum malum dolorem poris dolore oriatur. Virtutes voluptatis causa hil esse, nisi voluptatem pa De atomis idem docuit qu Mundos innumerabiles esse Imaginū quæ à rebus flu nos videre & cogitare. Animum nō esse incorpore vnā cum animali. Solē & astra tāta esse, quā Deum non curare res hum Nullam esse artem dissoler Sensus perpetuo veraces felli à re vlla posse.
---	--	---	--	--	---	--	--	---	--	--	---	---	--	---	---	--

GINE SVCCESIO

R V M P H I L O S O P H O I

æteros insignes discipuli,
to, Aristippus, Euclides.

Cynicorum princeps, sic di-
x mordacitate, docuit
esse.

es & virtute præditos.
atâ cõtentam esse virtutē.
n verbis merendam esse.
dum vulgi contemptum
itias.
a turpia sola esse.
od naturæ conueniat.

mëto Cynicus, qui senex
docuit.
icē esse, animi & corporis.
imperfectam esse.
am esse beatam.
bertate.

le, quia sint amici Deorū.
iam, & cætera ornamenta

esse vxores.
rnes humanas.

s, Olymp. 113. Deinde.

ym. 130. in Stoa porticu.

menidi succcessit, Olymp.
um nihil esse.

erra.
calido humido & sicco
esse ex elementis. Hunc.

s est, qui docuit.
& inter se mutari.
am esse aut corpus.
os esse.
os.

ic succcessit, Olymp. 80.
cuit quod magister.
tem summum bonū esse,
& ἀγαθόν appellabat.

Naucydes.

Epicureorū auctor, docuit
luptatem animi esse, quæ
bilis dicitur, in nō dolen-

oluptate nasci.
olorem animi, qui ex cor
ur.
causa comparari, & eas ni
tatem pariant.
cuit quod Democritus.
biles esse.
ebus fluant, concursione
tare.
corporeum, ideo interire

Te, quāta oculis videātur.
res humanas.
diferendi.
eraces esse, nec falli nec re
e.

ZENO is Stoicorū princeps fuit, qui docuerūt
Primam esse animalis appetitionem, seipsum
conseruare.

Finē bonorū esse, cōueniēter naturæ viuere.
Honestum, virtutem, & utile idem esse.
Bonum non esse vllum præter honestum, ut
nec malum præter turpe.

Commoda aut incōmoda corporis uel fortu-
næ nec bona esse nec mala, sed indifferentia,
esse tamen alijs alia anteponenda.

Bona crescere nō posse, aut imminui, sed om-
nia omnibus æqualia & paria esse, vt etiam
mala & peccata.

Officiū esse quod naturæ & rationi cōgruat.
πρόβη motus esse vitiosos non naturales, sed
ex opinione peruersa natos, ideō ijs carere
sapientes & esse impatibiles.

Solos sapientes esse sacerdotes, reges, dictato-
res, &c. liberos, inocētes, amicos, beneficos,
omnium rerū dominos, formosos inuictos,
vinciri non posse, &c. Contrā stultos.

Nullam esse in virtute progressionem, quæ le-
uet à miseria.

Meliores alios alijs nullos esse.

Communes esse debere sapientibus vxores.

Mundum finitum esse.

Vacuum rem esse infinitam.

Solem ignem esse syncerum.

Deum prouidere mundo & partibus eius.

CLEANTHES post Zenonē scholā obtinuit
CHRYSIPPVS deinde, cuius discipuli.

ARISTO Chius, qui docebat,
Nulla esse momenta ad eligendum in medi
rebus inter virtutem & vitium, sed omnia i
ria esse.

Partem philosophiæ de natura, & artē disse
di nullam esse, quod altera sit supra nos, ;
tera nihil ad nos attineat.

HERILLVS, qui finem esse dixit, scientian
Indifferentia esse omnino commoda cor
ris & animi.

LYRRHO horum etiam tempore docuit.
Nihil tale esse reuera quale videretur, sed
nitione tantum omnia esse. Hinc Pyrrh
ab eo, sceptici à considerando, zetetic
inquirendo, ephectici à iudicio retine
dicti sunt.

Olympias 30
nus erat ab ol
luda ann. 2. iti
mi, Chaldaor
tequam Rom
quinij pater
mus antequ
salem incipe
annis ante
rum philosc
ne quiuis ir

TABVLA COMPENDIOSA DE ORIGINE SVCCESIONE AETATE SECTIS.

AC DOCTRINIS VETERVM PHILOSOPHORVM.

M A G I apud Perlas, quorum princeps Zoroaster, qui deorum cultibus & divinationibus fudebant, docebantque. SACERDOTES & Prophete apud Aegyptios fuit Isidorus, quorum Theologia Christianis nota est ac verisimile est eos multa de rerum natura, de moribus, & reliquis ad doctrinam cognitionem pertinentibus docuisse, quae scriptis non mandant, sed ad nos non pervenerunt. GYMNOPISTAE apud Indos, qui docuerunt colere deos. Mali nihil perperare. Fortitudinem exercere. Mortem contemnere. PRIMI sapientes memorantur. DAVIDAS & Semiothei apud Gallos, qui rebus divinis intererant, sacrificia publica ac privata procurabant, religiones interpretabantur, adolentibus tradiebant. Ne controversiis publicis privatisque discebant, perinde palamque confabulabant. Caesar de bello Gall. lib. 6. O C H Y R apud Phoenices. A T L A S in Lybia, qui ob id celsum humeris sustinere in fabulis dicitur, quod primus astrologia docuerit, cuius erat peritissimus. Z A M O L E S apud Thracas. C H A R D A E apud Babylonios & Assyrios Astrologia periti & praedictionum.	In Graecia sapientes ab his oriri. M Y S A R Y poeta Aethenis, Theogoniam Iphigaei primus tractatus & aggregatus, docuitque. Ex uno omnia oriri, & in idem redire. LE V Y S in poeta apud Thebanos, mundi ortu, solis & lunae viam, animi malum & fructus omnia descripsit. SEPTIM in pientia la. T H A L E S. S O L O N. P E R I A N D R A. C L E O B Y L E S. C H I L O N. B I A S. P Y T A G O R A. A d d u n t qui dicitur. A N A C H A R A S. M Y S O. P H A E A C T E S. E P I C U R O S. P I E T A T A.	T H A L E S Ionicorum philosophorum princeps. Olym. paucis temporibus post Cratylum, primus fertur scripsisse de solitudo & equinoctio, de astrologia, & de rationibus suis. Animas esse immortales. Quamvis sol maior sit luna. Initium rerum esse aquam. Mundum animatum esse & demones plenum. Anni dies esse 364. Haec successit. A N A X I M A N D E R qui Olym. 58. an. aetat. 64. annorum, cui successit. A N A X I M E N E S Olym. 63. tempore Pythagorae, deinde. A N A X A G O R A S Olym. 70. docuit. Res omnes simul factas esse. Deinde genitas a mente fuisse, & distinctas. Florum tempora Xenocrati fuit discipulus. A R C H E T A Y S, qui ex Ionia philosophiam Athenas transfudit, ubi docuit. Omnia rerum duo esse causas, calidam & frigidam. Animalia ex laeo gigni. Iustum & iniustum non natura, sed lege conditum esse. Vocem perfectionem esse aera definitum. Maximum aethera solum esse. Universum infinitum esse. Huius discipulus fuit. S O C R A T E S auctor philosophiae de moribus, natus Olym. 77. Vocem boni fecerit esse dicere: reliquas res nihil scire habere. Se hoc vnum scire, quod nihil sciret. Physica & cetera illius generis ad nos nihil pervenire. Aliorum sententias refellere, qui in suis statuerent malitias.	S O C R A T E S inter ceteros insignes discipulos, Antisthenes, Plato, Aristippus, & ceteri. A N T I S T H E N E S Cynicorum princeps, sic dicitur a libertate & mordacitate, docuit Virtutem doceri posse. Eisdem esse nobilibus & virtute praeditis. Se ipsa ad vitam beatam eductum esse virtute. Virtutem rebus non verius mercedem esse. Tam esse expectandum vulgi contemptum quam opes & divitias. Bonum honesta, mala corporis sola esse. Nihil esse turpe quod naturae conveniat. Hunc secutus est. D I O G E N E S cognomine Cynicus, qui senex erat Olym. 11. docuit. Exortationem duplicem esse, animi & corporis. Alteram sine altera imperfectam esse. Naturam sequi vitam esse beatam. Nihil melius esse libertate. Omnia sapere esse, quia sint amici Deorum. Nobilitatem, gloriam, & cetera ornamenta esse vitiorum. Communes debere esse viros. Gustari posse cetera humana. Hunc secutus est. C R A T E S Thebanus, Olym. 117. Deinde. Z E N O Cnidius, Olym. 120. in Stoa porticus. C L E A N T H E S post Zenonem scholam obtinuit. C H R I S T I P P U S deinde, cuius discipuli. A R I S T O Chius, qui docebat. Nulla esse momenta ad eligendum in mediis rebus inter virtutem & vitium, sed omnia paria esse. Partes philosophiae de natura, & ante dicitur de nulla esse, quod altera sit supra nos, altera nihil ad nos ardeat. H E R I C L E S, qui suum esse dixit, scientiam. Indifferentia esse omnino commoda corporis & animi. I E A N O horum etiam tempore docuit. Nihil tale esse reuera quale videretur, sed opinione tantum omnia esse. Hinc Pyrrhonius ab eo, sepecepi a considerando, & ceteri ab inquirendo, ephectici a iudicio retinendo dicti sunt. D E M O C R I T E S haec successit, Olym. 40. De atomis idem docuit quod magister. Animi tranquillitatem summum bonum esse, quod virtus, & cetera appellabat. Haec successit. N A V S I P H A N E S & Nasydes. E P I C U R U S deinde Epicureorum auctor, docuit Summum bonum voluptatem animi esse, quae a corpore separata dicitur, ut non dolendo possit. Nam ex corporis voluptate nasci. Summum malum dolorem animi, qui ex corporis dolore oritur. Virtutes voluptatis causa comparari, & eas nihil esse, nisi voluptatem pariant. De atomis idem docuit quod Democritus. Mundos innumeros esse. Imaginum quae a rebus fiunt, concussione non videri & cogitari. Animum non esse incorporeum, ideo interire vel cum animali. Soli & astra citra esse, quia oculis videntur. Deum non curare res humanas. Nullam esse aeternam dilectam. Senses perpetuo veraces esse, nec falli nec se falli a re vera posse.	P L A T O Olym. 88. natus, Socratis auditor, Academiae praefectus, unde Academicus, qui veteres appellaverunt, docuit. Summum bonum esse, si quis Deo similis sit. Virtutem ad beatam vitam requirere corporis, & fortunae emolumenta, non tamen necessaria ad beatitudinem ea esse. Animum immortalem esse, & multa subire corpora. Quatuor rerum esse causas, Materiam, Deum, Idem & Exemplar. Deum curare ac iuvare res humanas. Tres esse animi partes, rationem in capite, iram in corde, cupiditatem in iecore. Primum diligens consilium. Eius discipuli duo. A R I S T O T E L E S, qui in Lyco inambulando Peripateticis originem dedit, natus Olym. 99. an. 3. docuit. Summum bonum actionem usque virtutis esse in vita perfecta. Sapientia esse, non carere affectionibus, sed eas moderari. Beatitudinem rerum bonorum, animi, corporis & fortunae complementum esse. Virtutes medicinales esse vitiorum. Providentiam dei ad celsum lunae usque protendi. Animi continentiam esse motum. & cetera. Artes & scientias singularem adhibita methodo tradidit. T H E O P H R A S T E S haec in schola successit Olym. 114. qui docuit. Cum calamitatibus non constare sicam beatam. S T R A T O deinde Physicus Olym. 127. L Y C O T r o a d e u s, post Stratonem Olym. 127. S P A R T A N U S alter Platonis discipulus Olym. 128. quem secutus est. X E N O C R A T E S, Olym. 129. ann. 2. natus. P O L E M O, deinceps sequitur. C A T A R T E S, cuius discipulus fuit. A R C E S I L A S novae Academiae fundator, Olym. 120. docuit. Verum & certum nihil esse, nec falsum. Cohibendam attentionem ab omni re. Scientiam rerum nullam esse, sed tantum opinionem. Nihil esse affirmandum sapientia. Probabilia multa videri, multa improbabilia. L A C T I D I S hunc secutus est. Olym. 134. anno 4. quem praefectus novae Academiae Lactidius facit, ac Arcefilas medius. C A R N E A D E S deinde successit Stoicorum huius aeternitatis, Olym. 164. moritur. C L I T O M A C H U S postremus Academicus fecit defensor fuit, qui & aliarum disciplinarum sententias appropinquavit tenet. A R I S T I P P U S Cyrenensis Socratis quartus auditor, unde Cyrenaycorum secta prodit, quae docuit. Summum bonum esse motum incedendum sensus moderata voluptatem corporis. Dolorem summum malum esse. Voluptatem animi summum bonorum non esse. De rebus praeteritis aut futuris nullam esse voluptatem, sed de praesentibus solum. Vacuationem doloris non esse voluptatem. Dolores corporis quod animi deteriores esse. Voluptates corporis quod animi meliores esse. Voluptatis causa tantum exposita virtutes, & dolores, fugi vitia. Huius discipuli insignes fuerunt. A N T I P A T R A S Cyrenae post hunc I P P I D E S, deinde P A R O D I A T E S, tum H U G E S I A S, H e g e s i a c o r u m princeps, qui docuit. Nihil bonum esse voluptatem, et malorum dolorem. Utilitatis tantum causa exposita virtutes. Vitam beatam nusquam consistere posse in tanta fortuna varietate & incertitudine. Natura nihil esse incedendum aut contrarium, sed opinionem. A N N I C E R A S Aristippi item auditor. Anniceriorum fundator, ceteris. Vitam beatam consistere hic posse, etiam si dolores inceda res permittantur. A R I S T I P P U S Methodi dicitur Aristippi quoque discipulus, quem secutus est. T H E O D O R U S Aethius, unde Theodorici dicitur, qui docuit. Deos nullos esse. Latitiam & gaudium summum esse bonum. Tristitiam malum esse extremum. Bona esse prudentiam & iustitiam. Mala vero, quae sunt illis contraria. E V C L I D E S Megarensis, Socratis item discipulus, unde Megarici appellati sunt, docuit. Id bonum solum esse quod sit in se in se idem & semper. Bonum appellari aliis prudentiam, aliis Deum, aliis mentem, &c. Quae bona adferuntur nulla esse. Omne bonum in se posse positum esse, & scire mentis quae verum certatur. M A X I M U S hunc quoque, sed Euclidis sectus est qui quod Erenias dicit, suis Ereniacorum nomen dedit.
---	--	---	---	--

Olympias 30. quo tempore Thales floruit, annus erat ab orbe condito 3304. regni Iosie in Iuda ann. 1. aetate regni Nabuchodonosor primi, Chaldaeorum regis tertii, annis duobus antequam Roma post Marcium Demaratus Tarquinij pater regnaret, qui annus est duodecimus antequam Ieremias prophetare in Hierusalem inciperet, sexcentis quinquaginta novem annis ante C H R I S T I V M natum. Reliquorum philosophorum aetatem ex hac supputatione quavis mediocriter eruditus intelliget.

Describatur ac typis mandatur Guil. Mo-
relius Cal. Septemb. M. D. LIII.

